Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Honnan jöttünk, hová megyünk? - interjú Aranyi Péterrel

Létrehozás: 07/23/2014 - 15:00
Szerző: Melano
[1]
Két szenvedélye van: az újságírás és a színjátszás. A főiskola mellett sokat szerepelt, ám mikor választani kellett, nem áldozta fel életét és megélhetését a színházért, különben sincs hozzá képzett énekhangja.
Kapcsolódó cikkek:
Egyedülállóak vagyunk - interjú Aranyi Péterrel [2]

Döntését vállalja, s azt is, hogy társalkodó partnere esetleg kiborul a kommunikáció szak és annak berkeiben végzett munkakörök hallatán. Aranyi Péterrel, a Melano főszerkesztőjével beszélgettem a magazin ötéves fennállása alkalmából.

Hogy jött az ötlet, hogy egy pályakezdő újságíró fogja magát, s a hazai blogkorszak kezdetén egy olyan portált indít, ami közép-kelet európai témákkal foglalkozik?
A történet a főiskolai tanulmányaim utolsó évébe nyúlik vissza, amikor az on-line újságírási gyakorlaton voltam az AlbaMagnál, s észrevettem, hogy bár a cikkeimet megjelentetik, de lényegi hatást nem váltanak ki. Az alapötlet eleinte egy saját, publikációs felületként szolgáló internetes magazin indítása volt, majd jó félévnyi szervezés után állt össze a portál és szerkesztősége. Eleinte kultúrában és publicisztikában gondolkodtunk, aztán a közép-kelet európai szakosodás tette fel az i-re a pontot.

Mit jelent az, hogy közép-kelet európai?
Végre valaki felteszi ezt a kérdést! A közép-európaiság számomra egy sajátos egymásrautaltságot jelent Nyugat és Kelet között, főleg történelmi és kulturális tekintetben. A kontinens e része sokszor volt átjáróház a nagyhatalmak számára, ennek ellenére számos tehetséges személyiséget adott a világnak. A közelmúlt egyik legmegrázóbb élménye a kommunista diktatúra volt e térség számára. Ezt a traumát csak közösen lehet kiheverni és meg kell találni a megfelelő eszközöket arra, hogy soha többé ne fordulhasson elő, hogy feladjuk a függetlenségünket. A Melano.hu alapításakor rengeteg privát utat tettem Csehországba és Lengyelországba, ahol a visszásságokkal együtt láttam az ottani életet, s rádöbbentem, hogy mennyi mindent nem tudunk a szomszédos országokról. A Melano.hu feladata így a híradás, valamint a kultúra és a gazdasági különbségek megfogalmazása lett.

Görbe tükröt kívánsz tartani?
Talán van ennek egy „bezzegországozásos” vetülete, ami érthető, hisz tény, hogy sok tekintetben le vagyunk maradva a térség államaitól, ugyanakkor az elsődleges funkció nem ez. Sokkal inkább az olyan, tájékozottságot növelő témák felfedezése és bemutatása, amelyek a hazai médiából hiányoznak. Persze, tudjuk, hogy a Škoda cseh autó, s hogy a sztrapacska szlovák nemzeti eledel, de azt például már nem, hogy a Mézga-családot az egykori Csehszlovákiában is vetítették.

Ez egy kimeríthetetlen téma. Nem volt benned félsz, hogy belebukhatsz, s az ciki lesz mind magad, mind a volt csoporttársak, mind az „igazibb” újságírók előtt?
Dehogynem! Sőt, ez a félelem a mai napig bennem van. Hála istennek, a környezetem le tud nyugtatni, s bármikor elő tudom venni azokat az eredményeket és sikereket, amelyek egyfajta kábítószerként hatnak rám és visznek tovább az úton.

Például?
A magazin indulásakor megkerestem egyes országok ismertebb színészeit, zenészeit, így történt például, hogy interjút kértem Gosia Andrzejewicz lengyel énekesnőtől, vagy Anna Esteden finn színésznőtől, akit a magyar közönség a Burjánzó szerelmek háza című filmből ismerhet. Eleinte már azt is sikerként könyveltem el, hogy egyáltalán beszélhettem velük. Ha konkrét, úgynevezett „piaci sikerekre” gondolok, akkor az jut eszembe, hogy más médiumok rendszeresen idéznek tőlünk, kvázi hiteles sajtóorgánumként tekintenek ránk és a cikkeink szerepelnek blog-bejegyzésekben, továbbá fórum hozzászólásokban.

Mondhatjuk akkor azt, hogy a szakma komolyan vesz?
Félúton vagyunk. Igen, a szakma több tekintetben hiteles hírforrásként tekint ránk, de még nem foglaltuk el azt a helyet a médiában, ahova korábban pozícionáltuk magunkat. Ez alatt azt értem, hogy még nem vagyunk hídfőállás, vagyis a téma abszolút házigazdája. Vannak hasonló, például turisztikai jellegű oldalak, viszont azok jórészt tematikusak, tehát nem komplex magazinok. Az olvasóközönségtől pozitív vagy semleges visszajelzéseket kapunk, s csak elvétve, bizonyos témáknál támadnak a trollok. Kicsit azt érzem, hogy sokan még nem tudják hova tenni a Melanót. Talán még

hiányzik a témához kapcsolódó életérzés. Egy vastag fal húzódik, ami a szocializmusban nem volt meg...

...hisz a város szélén volt a kórház.
Pontosan. Akkoriban tudtuk ismertük a népszerűbb kelet-európai színészek, énekesek nevét, nem utolsó sorban pedig rendszeresen a volt szocialista blokkban készült filmeket vetítették a televízióban. A letöltési adatokból az látszik, hogy van igény a retró vonulatra, a látogatók szívesen olvasták a Lolka és Bolkáról vagy a Kisvakondról szóló cikkeket. Azt hiszem, még több ilyen kéne, de megjelenhetnének akár olyan riportok, amelyek bemutatják például, hogyan kell 120-as Škodát kabriósítani.

Kik tudják ezt megírni?
Civil kezdeményezés lévén a szerkesztőség folyamatosan cserélődik, de nincs ez másképp egy nagyobb on-line magazinnál sem. A munkafolyamat úgy nézett ki kezdetben, hogy országonként egy-egy tudósító „küldte haza" a cikkeket, ők viszont, akárcsak a többi újságíró, egyfajta ugródeszkaként használták a Melanót, s csakhamar kiröppentek. Közöttük van, aki lengyel-magyar fordítóként dolgozik egy könyvkiadónál, tudok olyanról is, aki marketingcéghez került, de akad olyan is, akiből sztárblogger lett. Ebben a világban pedig csak nagyon kevesen engedhetik meg maguknak, hogy kulturális célokat hajkurásszanak. Teljesen megértem őket, hisz ez egy non-profit vállalkozás.

Amit nyilván valahogy, valamiből mégiscsak fejleszteni kell...
Igyekszünk mindent házon belül megoldani, ennek ellenére néha kerülnek ki elütési hibás vagy pongyolán megfogalmazott cikkek, és hát a dizájnra is ráférne a ráncfelvarrás. Próbáljuk a lyukakat betömködni, ami a keresettségünk miatt is szükséges: az egyedi látogatások száma havi 28-29 ezer. Ezt lehetne még feljebb tornázni, ha növelnénk az oldal vizualitását, vagy kizárólagosan a populáris, esetleg a női témákra helyeznénk a hangsúlyt, természetesen megmaradva a kultúra mezsgyéjén. A távlati tervekben szerepel a cikkek angol nyelvű publikálása is, mert bár vannak cseh és lengyel nyelvű anyagaink, de nem fajsúlyosak.

Ma ötéves a Melano.hu, mi a titok?
Sokszor hangoztatom, hogy inkább legyen kisebb a stáb, de olyan szerkesztők dolgozzanak együtt, akik magukénak vallják a kulturális céljainkat, egyúttal a precizitást és az állhatatosságot. Nem trendieskedő újságírást csinálunk, nem sétálgatunk délelőtt tízkor az Andrássy úton kapucsínóval, hátha megtalál a téma. Épp ellenkezőleg: mi megyünk a téma után és dolgozzuk fel úgy, hogy az olyan színvonalon, hogy azt később nagyobb médiumok is felhasználhatják.

Ez a sikerhez vezető út?
Igen. Abszolút sikernek élném meg, ha a magyar média úgy tekintene ránk, mint hiteles és bőséges információforrásra, és eljönne a nap, hogy a reggeli tévéműsorba a Melanótól hívnak be újságírót, mondván ő a cseh, vagy lengyel filmek szakértője. De ha csak néhány olvasó tájékozódását segítjük azzal, hogy tőlünk tudja meg kik a legkeresettebb modellek Lengyelországban, illetve milyen új cseh filmek kerülnek a mozikba, már elégedett vagyok.

Készítette: Pozsonyi Ferenc

Tags:
interjú [3]
Színes:
Interjú [4]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/honnan_jottunk_hova_megyunk_interju_aranyi_peterrel

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/culture_06.jpg
[2] https://www.melano.hu/egyedulalloak_vagyunk_interju_aranyi_peterrel
[3] https://www.melano.hu/tags/interju
[4] https://www.melano.hu/szines/interju